

WA 4145

Del. Pravniceka Linn

ur. 1919 r. zam. w kol. Lesniany pow.
pow. Boreš i 1/3. 7145

Wopomnienia z Boj

● Pamietau jedno ktore narawae
w sercu mem w stanie, to byto imiere
mego brata ktory zginul od kul
sowieckiej. Trzymajac zo na upkach
umierajacego odcutau bol ktorego
nigdy jej pewnie nie ulece. Samo
postau do wierenia. w Borešiu
w wiereniu prebywatau 11 miesiacu
stautol nam duzo chwil pamietauch

● najbardziej to smiewo koleirniki
ktora umawla lize obok mnie matoniost
inna pani urodila syna na gotej
podtwode w ebi wierieniej byto na
Ywia imienia niepamietau wyprac
byto ^{skropano} trzymata nas przy ryciu tylko
upnosi i mowa ie to sie prakto skonery.
w r. 1941 w litym wierieniu nami

do oboru pracy. Tam przytrafił mi się
 rozbicie, gdyż do drzwi drzwi eruzi
 się fatalnie eg moga, stwierdził lekarz,
 było nas tam Polek semowsei was innych
 Turków ukraińców i Rosjanów było 30
 Pracowaliśmy przy odśnieżaniu śniegu
 stojąc w zimie i w wodzie popuchły
 zimie arogil które do drzwi nam obryknę
 te. Gdy skończył się śnieg pracowaliśmy
 przy kopaniu kanałów i nożeniu
 ziemi nożkami. Gdy już skończył
 się eruzi nam nieważne pracowaliśmy
 wzięto mnie do szpitala. Tam umarli
 się niekiedy chowa tylko Polki lub
 się pisze wrociłam spowodem do tej
 samej pracy. Gdy w raden sposób nie
 mogłam pracować, dali mi lekką
 pracę podlewając chrenko i nożić
 wodę z wiadrami. to było bardzo
 ciężko. Gdy tego nie mogłam wykonywać
 umarli się z innymi sennantko.

Gdy jednak wrócił mi krew do badani
 musieli przyznać że jestem chowa
 natomiast doktora Siebleckiego Zofia
 ukarali niecierpieniem oraz ciężką pracą
 gdyż Polki, dawał rwałnienie w moich
 aerach rapowodribi go do sęli mierine
 Po rwałnienie stało się dzięki emnes-
 tyi wywieriono nas budować kolej
 relacji. Chcieliśmy wyjechać na
 wpatualnie było to niemożliwością
 gdyż niemało pieniędzy i ubrań
 byliśmy walerii od nich. szkielety
 w wagonach w warunkach okropnych
 było to w Kustanaj. Gdy już
 budujemy się rozsypane śniegiem
 a rety przyznawaty nam do ziamy
 postanowiliśmy bunt po długich
 i okropnych trudnościach. postanowit
 yśmy na swoje, i wyjechaliśmy
 na potualnie, z wojskiem przyjechał
 do Persji. Koniec.

GPIV

eliebede miato spokoju do pokod nie
pomocę niewinnie przebanej kowi
mezo brata.